

Personligt pronomener

Personlige pronomener er de ord vi bruger til at henvise til os selv eller andre personer; jeg, du, vi, os, jer, dem m.m. Pronomener kan anvendes til at placere ansvar eller synspunkter hos en enkelt person (du, jeg), en gruppe (vi, dem, jer) eller hos et mere generelt 'man'.

Pronominet 'vi' kan anvendes inkluderende eller ekskluderende. Et **ekskluderende 'vi'**, anvendes når den person man taler til, ikke er omfattet af den givende situation (fx vi = jeg og mine kolleger, men ikke dig). Et **inkluderende 'vi'** anvendes når personen der tales til, er omfattet af situationen (vi = du og jeg).

Eksempler

Ekskluderende 'vi'

Mødeleder:	Vi vil selvfølgelig også gerne høre, hvad du har at sige, også har vi efterfølgende nogle spørgsmål til dig.
------------	--

Her ses det ekskluderende 'vi' i modstillingen til 'du' og 'dig'

Inkluderende 'vi'

Mødeleder:	Kan du huske da vi talte sammen sidste gang du var til møde i rehabiliteringsteamet, om at vi er nødt til at finde ud af hvor mange timer du kan arbejde.
------------	---

Her omfatter 'vi' borgeren og mødelederen.

Pronominet '**man**' anvendt i stedet for 'jeg', kan indikere, at den talende person ønsker at distancere sig selv fra det omtalte emne. Dette kan være et træk for at undgå at fremstå sårbar i en givende situation, og/eller styre samtalen i en generel retning snarere end en personlig.

Eksempel

Borger:	<i>Nej, men nu sådan når vi har snakket det fleksjob der. Hvad er så mulighederne for at man kan få det bevilliget? Altså, hvis det nu skulle være 2-3 timer om dagen.</i>
---------	---